

[Chr. Rasmussen.]

dring må til, og jeg kan derfor anbefale også dette lovforslag.

Søren Jensen: De foreliggende lovforslag er en videreførelse af det frivillige arbejde, som mejeribrugets og landbrugets egne udøvere for mange år siden tog op med henblik på at frembringe gode og sunde mælkeprodukter. 1932-loven om mælkekontrol bidrog jo til, at efternølerne kunne komme med, og dette i forening med det frivillige arbejde har bidraget til de mange fremskridt, vi har opnået på området indtil i dag. Men der er grund til at understrege, at den rivende udvikling, som her i landet har fundet sted på mejeribrugets område både i kvantitativ og kvalitativ henseende, stort set er foregået på frivillighedens grund. Det gælder indførelsen af pasteuriseringen, indførelsen af lurmærket og indførelsen af reduktaseprøven.

Det er som nævnt disse ting sammen med 1932-loven, der har været med til at give danske mejeriprodukter det gode renommé, de har, men jeg erkender, og vi erkender i venstre, at der stadig er et og andet, der kan blive bedre. Arbejdet med at skabe bedre produkter hører vel aldrig op, og der kan næppe være større divergenser vedrørende mælkekontrollovforslagets målsætning. Derimod kan der, som vi jo allerede har hørt, være forskellige opfattelser af enkeltheder i forslaget.

I bemærkningerne til forslaget oplyser ministeren, at ca. 85 pct. af befolkningen i dag får konsummælk fra dyrlægekontrollerede besætninger. Jeg finder, det er naturligt, som ministeren også tilsigter, at hele befolkningen kan få mælk fra kontrollerede besætninger, men vi fra vor side vil gerne høre lidt nærmere om den foreslåede udvidelse af kontrollen. Jeg kan godt forstå, at det ikke er let for ministeren at gøre op, hvor stor forøgelsen af kontrollen ved overgangen til de nye regler vil blive, men såfremt mælkekontrollen skal gøres obligatorisk, må den i alle måder organiseres og tilrettelægges så praktisk og hensigtsmæssigt, men også så billigt som muligt.

Vedrørende § 2, stk. 1 og 2, er jeg enig med ministeren i, at det er mere formålstjenligt at koncentrere kontrollen om de besætninger, hvorfra den leverede mælk er mindre god, end at aflægge månedlige besøg i alle besæt-

ninger og i besætninger, hvorfra der kun kommer mælk af god kvalitet. Som nævnt vil forslaget medføre en udvidet kontrol. Hidtil er denne kontrol udført af dyrlægerne, og de har gjort det godt; man kan sige, ordningen har virket tilfredsstillende, selv om vi blandt dyrlæger som blandt andre mennesker kunne møde folk, der var lidt teoretiske og lidt trekantede. Jeg vil imidlertid gerne spørge ministeren: har vi dyrlæger nok til den foreslåede udvidelse af kontrollen? Når vi hører, hvordan man både hos praktiserende dyrlæger og andre steder råber på assistenter, så har man en vis formodning om, at det kniber lidt med at skaffe veterinærer nok i dag.

Det leder opmærksomheden hen på bemærkningerne til lovforslaget, hvori ministeren henviser til lov af 4. marts 1964 om veterinærvæsenet, som giver mulighed for, at andre end dyrlæger kan træde til og assistere i kontrolarbejdet. Jeg vil gerne spørge: hvor meget er denne lov udnyttet indtil i dag? For en almindelig lægmand synes det ikke at være påkrævet, at de, som skal føre kontrol med besætninger, malkeanlæg og transport og tage laboratorieprøver, skal have så omfattende og dyr en uddannelse som den, dyrlægerne har. Jeg personlig er af den opfattelse, at her kunne man i vid udstrækning billiggøre ordningen, uden at der skete nogen forringelse af de sundhedsmæssige krav, ved at lade folk med en vis uddannelse, hygiejnekonsulenter, eventuelt kontrolassistenter med en udvidet uddannelse, komme ind i billedet; jeg vil i hvert fald i udvalget bede om, at det spørgsmål bliver taget op og nærmere belyst.

Vedrørende § 3 kan vi tiltræde, at der skabes lovmæssigt grundlag for en fælles tilsynsordning for at gøre kontrollen så rationel og billig som muligt.

Vedrørende § 4 finder vi det naturligt, at de kontrolforanstaltninger, som er krævet først og fremmest af offentlige myndigheder, også må dækkes af disse. Rent praktisk kan det være svært for mejerier med relativ lille salg gennem prisforhøjelser på mælken at få dækket deres kontrolomkostninger, fordi det ofte ligger sådan, at kun halvdelen eller mindre af de kontrollerede besættningers mælkeproduktion kan sælges til konsum.

Vedrørende § 6, der indeholder bestem-